

ილია გრინგოლცი – ვიოლინო
ორი კამი – ალტი
კიან სოლტანი – ჩელო
სერგეი ბაბაიანი – ფორტეპიანო

ვოლფგანგ ამადეუს მოცარტი (1756–1791)
სონატა ვიოლინოსა და ფორტეპიანოსთვის No. 21 მი
მინორი, K. 304
Allegro
Tempo di menuetto

ვოლფგანგ ამადეუს მოცარტი (1756–1791)
საფორტეპიანო კვარტეტი No. 2 მი ბემოლ მაჟორი, K.
493
Allegro
Larghetto
Allegretto

იოჰანეს ბრამსი (1833–1897)
საფორტეპიანო კვარტეტი No. 1 სოლ მინორი, თხზ. 25
Allegro
Intermezzo. Allegro ma non troppo – Trio. Animato
Andante con moto
Rondo alla Zingarese. Presto

Ilya Gringolts – Violin

Ori Kam – Viola

Kian Soltani – Cello

Sergei Babayan – Piano

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)
Sonata for Violin and Piano No. 21 in E Minor, K. 304
Allegro
Tempo di menuetto

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)
Piano Quartet No. 2 in E-flat Major, K. 493

Allegro

Larghetto

Allegretto

Johannes Brahms (1833–1897)
Piano Quartet No. 1 in G Minor, Op. 25
Allegro
Intermezzo. Allegro ma non troppo – Trio. Animato
Andante con moto
Rondo alla Zingarese. Presto

პროგრამის შესახებ

ტექსტის ავტორი ნინო ჟვანია

ვოლფგანგ ამადეუს მოცარტი – სონატა ვიოლინოსა და
ფორტეპიანოსთვის No. 21 მი მინორი, K. 304
მოცარტმა K. 304 1778 წელს პარიზში შექმნა. იგი იმ
ექვსი სონატისგან შემდგარ ციკლს განეკუთვნება,
რომლებიც კომპოზიტორმა მანჰაიმსა და პარიზში
მოგზაურობისას დაწერა და მოგვიანებით პფალცის
კურფიურსტის მეუღლეს, მარია ელიზაბეთს მიუძღვნა.
პარიზული პერიოდი მოცარტის ცხოვრებაში
განსაკუთრებით მძიმე აღმოჩნდა: იგი საფრანგეთის
დედაქალაქში სამსახურისა და პროფესიული
წარმატების იმედით ჩავიდა, მაგრამ სასურველი
თანამდებობა ვერ მოიპოვა; 1778 წლის 3 ივლისს კი
იქვე გარდაიცვალა მისი დედა, ანა მარია მოცარტი,
რომელიც კომპოზიტორს მოგზაურობაში ახლდა. არ
არსებობს საფუძველი, ეს სონატა უშუალოდ ამ
ტრაგედიას დავეკავშიროთ, თუმცა ფაქტია, იგი
სწორედ მოცარტის ცხოვრების ამ რთულ პარიზულ
თვეებს განეკუთვნება. უჩვეულოდ კომპაქტური სონატა
მხოლოდ ორი ნაწილისგან შედგება.

ვოლფგანგ ამადეუს მოცარტი – საფორტეპიანო
კვარტეტი No. 2 მი ბემოლ მაჟორი, K. 493
მოცარტმა მეორე საფორტეპიანო კვარტეტზე მუშაობა
ვენაში 1786 წლის 3 ივნისს დაასრულა — რამდენიმე
კვირის შემდეგ, რაც „ფიგაროს ქორწინების“ პრემიერა
შედგა. მისი შექმნის წინაისტორია განსაკუთრებით
საინტერესოა. 1785 წელს გამომცემელმა ფრანც ანტონ
ჰოფმაისტერმა მოცარტს სამი საფორტეპიანო
კვარტეტისგან შემდგარი სერია შეუკვეთა. პირველი,
სოლ-მინორული, K. 478, მოყვარული მუსიკოსებისთვის
მეტისმეტად რთული აღმოჩნდა. მიუხედავად ამისა,
მოცარტმა მეორე კვარტეტი, K. 493, 1786 წლის 3 ივნისს
დაასრულა; ამის შემდეგ დაგეგმილი სერია აღარ
გაგრძელდა. K. 493 1787 წელს ვენაში Artaria-მ გამოსცა.
შედეგად, მოცარტის მემკვიდრეობაში მხოლოდ ორი
დასრულებული საფორტეპიანო კვარტეტი დარჩა.

იოჰანეს ბრამსი – საფორტეპიანო კვარტეტი No. 1 სოლ
მინორი, თხზ. 25
ბრამსმა პირველ საფორტეპიანო კვარტეტზე
რამდენიმე წლის განმავლობაში იმუშავა და
ნაწარმოები 1861 წელს დაასრულა. მისი პირველი
შესრულება იმავე წლის 16 ნოემბერს ჰამბურგში შედგა;
ფორტეპიანოს პარტიას კლარა შუმანი ასრულებდა,
რომელიც ამ დროისთვის უკვე წლების განმავლობაში
ბრამსის ერთ-ერთი უახლოესი მეგობარი, მრჩეველი და
მისი მუსიკის ყველაზე მნიშვნელოვანი
პოპულარიზატორი გახლდათ. კვარტეტი ბარონ
რაინჰარდ ფონ დალვიგს მიეძღვნა და 1863 წელს
Simrock-მა გამოსცა. ნაწარმოებმა მოგვიანებით
„მეორე ცხოვრება“ შეიძინა: 1937 წელს არნოლდ
შონბერგმა იგი დიდი ორკესტრისთვის გადაამუშავა.
შონბერგი ბრამსის ერთ-ერთი ყველაზე თავდადებული
გულშემმატკივარი გახლდათ და მას არა მხოლოდ
მნიშვნელოვან რომანტიკოს კომპოზიტორად, არამედ
მუსიკალური აზროვნების დიდ ნოვატორადაც
მიიჩნევდა.

ამ დროს საქართველოში...
1861 წელი, როდესაც ბრამსმა პირველი საფორტეპიანო
კვარტეტი დაასრულა და და ის პირველად შესრულდა,
ქართული კულტურის ისტორიაში გარდამტეხ
პერიოდად ითვლება. ამ წელს ჟურნალ „ცისკარში“
გამოქვეყნდა ილია ჭავჭავაძის წერილი „ორიოდე
სიტყვა თავად რევაზ შალვას ძის ერისთავის მიერ
კობლოვიდგან ‘შეშლილის’ თარგმნაზედა“. სტატიას
ქართული ენისა და ლიტერატურის საკითხებზე მწვავე
კამათი მოჰყვა, რომელმაც ახალგაზრდა და უფროსი
თაობების დაპირისპირების სახე მიიღო. სწორედ 1861
წელი მიიჩნევა „თერგდალეულთა“ მოძრაობის
დასაწყისად — მოძრაობისა, რომელმაც XIX საუკუნის
მეორე ნახევრის ქართული საზოგადოებრივი და
კულტურული აზრის განვითარებაში გადამწყვეტი
როლი შეასრულა. ამრიგად, იმავე წელს, როდესაც
ჰამბურგში ახალგაზრდა ბრამსის შემოქმედებითი გზა
მნიშვნელოვან ეტაპზე გადავიდა, საქართველოში
ახალმა ინტელექტუალურმა თაობამ საკუთარი თავის
დამკვიდრება დაიწყო.

□

Programme Notes

Notes by Nino Jvania

Wolfgang Amadeus Mozart – Sonata for Violin and Piano
No. 21 in E Minor, K. 304
Mozart composed K. 304 in Paris in 1778. It belongs to a
group of six sonatas written during his travels in
Mannheim and Paris and later dedicated to Maria Elisabeth,
Electress of the Palatinate. The Paris period proved
exceptionally difficult for Mozart. He had arrived hoping to
secure a position and advance his career, but no
satisfactory appointment materialised; on 3 July 1778 his
mother, Anna Maria Mozart, who had accompanied him on
the journey, died in Paris. There is no secure basis for
interpreting the Sonata as a direct response to this tragedy,
but it belongs to precisely these difficult months of
Mozart’s life. The work is unusually concise, consisting of
only two movements.

Wolfgang Amadeus Mozart – Piano Quartet No. 2 in E-flat
Major, K. 493
Mozart completed his Second Piano Quartet in Vienna on 3
June 1786, only a few weeks after the premiere of Le nozze
di Figaro. Its prehistory is particularly interesting. In 1785,
the publisher Franz Anton Hoffmeister commissioned
Mozart to write a series of three piano quartets. The first, K.
478 in G minor, proved too demanding for the amateur
market. Mozart nevertheless completed a second quartet,
K. 493, on 3 June 1786; the projected series was
subsequently discontinued. K. 493 was published in
Vienna by Artaria in 1787. The two works therefore
remained Mozart’s only completed piano quartets.

Johannes Brahms – Piano Quartet No. 1 in G Minor, Op. 25
Brahms worked on his First Piano Quartet over several
years and completed it in 1861. Its first performance took
place in Hamburg on 16 November of that year, with Clara
Schumann at the piano. By then Clara had long been one
of Brahms’s closest friends, advisers and most important
advocates. The Quartet was dedicated to Baron Reinhard
von Dalwigk and published by Simrock in 1863. The work
later acquired another famous afterlife: in 1937, Arnold
Schoenberg arranged it for large orchestra. Schoenberg
was one of Brahms’s most passionate defenders,
regarding him not merely as an important Romantic
composer but as a major innovator in musical thought.

Meanwhile in Georgia...
The year 1861, when Brahms completed and premiered his
First Piano Quartet, is also regarded as a turning point in
Georgian cultural history. That year the literary journal
“Tsiskari” published Ilia Chavchavadze’s polemical essay
“Oriode sitqva”... ('A Few Words...'), which provoked an
intense debate about the Georgian language and literature
and soon took the form of a confrontation between
younger and older generations. The year 1861 is
conventionally regarded as the beginning of the
Tergdaleulebi movement — a new generation of Georgian
intellectuals, many of whom had studied in Russia and
sought to modernize Georgian cultural, social, and political
life while strengthening national identity. The movement
would play a decisive role in Georgian intellectual and
cultural life during the second half of the nineteenth
century. Thus, in the same year that the young Brahms
reached an important milestone in Hamburg, a new
Georgian intellectual generation was also making its voice
unmistakably heard.

8TH EDITION

TSINANDALI
FESTIVAL

3-13 SEPTEMBER, 2026